

בש"פ 941/21 - מדינת ישראל נגד פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 941/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבה: פלונית

בקשה לחידוש מעצר לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 תפ"ח 20191-02-20 בבית המשפט המחוזי בירושלים

בשם המבקשת: עו"ד קרן רוט
בשם המשיבה: עו"ד שני אסייג דיין דרי; עו"ד ליאורה ברקו

החלטה

בקשה לחידוש מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בתשעים ימים, החל מיום 9.2.2021 או עד מתן פסק דין בבית המשפט המחוזי בירושלים בתפ"ח 20191-02-20, לפי המוקדם.

במוקד הבקשה, שאלת הנפקות ביחס לעובדה כי המשיבה שהתה במעצר בלתי חוקי של מספר ימים, כפי שיפורט להלן.

1. ביום 9.2.2020, הוגש נגד המשיבה כתב אישום המייחס לה עבירות של ניסיון רצח, שיבוש מהלכי משפטי וידיעות כוזבות. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרה של המשיבה עד תום ההליכים, שהתקבלה על ידי בית המשפט המחוזי ביום 2.4.2020. ערר שהגישה המשיבה לבית המשפט העליון נמחק בהסכמתה.
2. משחלפו תשעה חודשי מעצר, הגישה המבקשת לבית משפט זה בקשה ראשונה להארכת מעצרה של המשיבה בתשעים ימים. ביום 9.11.2020, במעמד הדיון בבקשה ולאור הערות בית המשפט, הסכימה המשיבה להארכת המעצר, בכפוף לכך שתוכל להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרה ולהכנת תסקיר מעצר בעניינה. בית המשפט הורה כן והאריך את מעצרה בתשעים ימים החל מיום 9.11.2020 או עד למתן פסק דין, המוקדם מביניהם (בש"פ 7390/20) (להלן: הארכת המעצר הראשונה).
3. ביום 5.1.2021, לאחר שהתקבל תסקיר המעצר, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרה של המשיבה בפיקוח אלקטרוני בבית אחותה, בכפוף לפיקוח ותנאים מגבילים נוספים וכן בכפוף לקבלת חוות דעת מטעם היחידה לפיקוח האלקטרוני לפיה בית אחותה של המשיבה ימצא מתאים לכך. ביום 13.1.2021, לאחר שהתקבלה חוות הדעת האמורה, עברה המשיבה למעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אחותה.
4. ביום 6.2.2021, התייצבה המשיבה בבית הסוהר נווה תרצה וביקשה לחזור למעצר מאחורי סורג ובריח, מן הטעם כי אין באפשרותה להמשיך לשהות במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אחותה וכי אינה מעוניינת להפר את תנאי המעצר. לאור האמור, ולאחר קיום שימוע, הורתה קצינת שב"ס על החזקת המשיבה במעצר מאחורי סורג ובריח ל-24 שעות, עד להחלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, בהתאם לסעיף 22ח(ב)(4) לחוק המעצרים. למחרת, ביום 7.2.2021, הורה הממונה על הפיקוח האלקטרוני על הפסקת מעצרה של המשיבה בפיקוח אלקטרוני ועל מעצרה מאחורי סורג ובריח ל-36 שעות נוספות, בהתאם לסעיף 22ח(ג)(1) לחוק המעצרים.
5. ביום 9.1.2021, התקיים דיון בבית המשפט המחוזי לשם הארכת מעצרה של המשיבה. במעמד הדיון, הסכימה באת-כוח המשיבה למעצרה עד תום ההליכים, בכפוף לאפשרות לשוב ולהציע בעתיד חלופת מעצר בפיקוח. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים והותיר לה אפשרות להגיש בקשה ככל שיחול שינוי נסיבות.
6. ביום 9.2.2021 הגישה המבקשת לבית משפט זה בקשה לפי סעיף 62(א) לחוק המעצרים לחידוש מעצרה של המשיבה בתשעים ימים החל מיום 6.2.2021. התברר, כי בשל תקלה אצל המבקשת, לא הוגשה בקשה שנייה להארכת מעצרה של המשיבה מעבר לתשעה חודשים, בטרם הסתיימה התקופה שנקבעה בצו המעצר שניתן במסגרת הארכת המעצר הראשונה, אשר פקע ביום 5.2.2021.
7. דיון בבקשה נקבע על ידי ליום 10.2.2021. במועד זה לא התייצבה לדיון עו"ד שני אסייג דין דרי, באת-כוח המשיבה, ושלחה הודעה לפיה נבצר ממנה הדבר לאור זימונה בהתראה קצרה וקיום התחייבויות קודמות. לאור בקשתה, הוריתי על דחיית הדיון ליום 11.2.2021. כמו כן, הוריתי על הארכת מעצרה של המשיבה עד למתן החלטה.

אחרת. בבוקר יום הדיון, 11.2.2021, הודיעה באת-כוח המשיבה כי נמצאה חיובית לנגיף הקורונה וביקשה לדחות את מועד הדיון וכי היא תדאג כי מי מטעמה יופיע בדיון לאחר שילמד את פרטי התיק.

טיעוני הצדדים

8. ביום 15.2.2021, התקיים הדיון בבקשה בה יוצגה המשיבה על ידי עו"ד ליאורה ברקו. במהלך הדיון התמקדו הצדדים בהשלכות מעצרה הבלתי חוקי של המשיבה.

בפתח הדברים, התנצלה באת-כוח המבקשת על האופן שבו הוגשה הבקשה באיחור ולאחר שצו המעצר פקע. יחד עם זאת, לטענתה, מדובר ב"כשל טכני", שכן ביום 6.2.2021 הגיעה המשיבה בעצמה לבית הסוהר, בעצת עורכת דינה וכך גם בדיון בבית המשפט המחוזי, ביום 9.1.2021, הסכימה באת-כוח המשיבה להארכת המעצר. לגוף הבקשה, נטען כי בשל מסוכנות המשיבה כפי שהיא משתקפת מן העבירות המיוחסות לה ולאור היעדר חלופת מעצר בפיקוח מספק, יש להורות על הארכת מעצרה "בכפוף לכך שכל זכויותיה נשמרות". אשר להליך העיקרי, צוין כי עד כה התקיים דיון הוכחות אחד במסגרתו העידו שישה עדי תביעה וכי להערכת המבקשת דרושים לתביעה שלושה מועדי הוכחות נוספים.

באת-כוח המשיבה טענה כי אין בהגשת הבקשה באיחור כדי לרפא את הפגם. לעמדתה, לא מדובר בעניין טכני וכל החלטה אחרת מלבד שחרורה של המשיבה מרוקנת מתוכן את הוראת סעיף 62(א) לחוק המעצרים, שמטרתה להציב ביקורת שיפוטית מצד בית משפט זה על הליכי מעצר. לטענתה, יש להורות כי מעצרה של המשיבה הוא בבחינת Void ועל שחרורה לאלתר. עוד הוסיפה באת-כוח המשיבה ודחתה את הטענה למסוכנות מצד המשיבה, שנעדרת עבר פלילי וכאמור, הגיעה מיוזמתה לבית הסוהר רק כדי לא להפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני.

דיון והכרעה

9. למען הסדר הטוב, יובהר כי תוקף צו המעצר שהוצא בהארכת המעצר הראשונה של המשיבה פקע ביום 5.2.2021. אכן, המשיבה הגיעה ביום 6.2.2021, ביוזמתה ובעצת באת-כוחה לבית הסוהר נווה תרצה לשם מעצר, אך עשתה זאת כדי להימנע מהפרת תנאי מעצרה בפיקוח אלקטרוני וללא ידיעה כי צו המעצר פקע. כך, גם קצינת השב"ס, הממונה על הפיקוח האלקטרוני ובית המשפט המחוזי - כולם פעלו, כמפורט לעיל, בהתאם לסמכות שסברו כי קיימת להם בחוק. דא עקא, משחלפו תשעה חודשי מעצר ומעצרה של המשיבה אף הוארך פעם אחת על ידי בית משפט זה, הסמכות הבלבדית להארכת מעצר לתשעים ימים נוספים, מצויה בידי בית המשפט העליון. לפי סעיף 61(א) לחוק המעצרים:

"נאשם, שלאחר הגשת כתב אישום נגדו, היה נתון במעצר בשל אותו כתב אישום תקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים, ואם היה נתון המעצר בפיקוח אלקטרוני - תקופה המצטרפת כדי 18 חודשים, ומשפטו בערכאה הראשונה לא נגמר בהכרעת דין, ישוחרר מן המעצר, בערובה או ללא ערובה".

ואילו סעיף 62(א) לחוק המעצרים מוסיף וקובע:

"על אף הוראות סעיפים 59 עד 61, רשאי שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת המעצר או על מעצר מחדש ובכלל זה על מעצר בפיקוח אלקטרוני, לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, ולחזור ולצוות כך מעת לעת, וכן להורות על שחרורו של הנאשם, בערובה או ללא ערובה"(ההדגשות הוספו - ג'.ק.).

וידגש, כי הסעיף מקנה לבית המשפט העליון סמכות גם למעצר מחדש, כפי שנתבקש בבקשה שלפניי.

10. אשר להשלכות הפגם שנפל בהתנהלות המבקשת והעובדה כי המשיבה שהתה מספר ימים במעצר בלתי חוקי.

תחילה, יש לדחות מכל וכל את עמדת המבקשת לפיה מדובר אך ב"כשל טכני". התייחסות למעצר בלתי חוקי כאל פגם טכני אינה הולמת את חשיבות זכות העציר לחירות ואת חזקת החפות העומדת לו כל עוד לא הוכחה אשמתו (השוו: בש"פ 7721/95 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד מט(4) 166 (1995); בש"פ 8892/08 מדינת ישראל נ' ואהבה, פסקה 9 (29.10.2008) (להלן: עניין ואהבה)). ההסדר הקבוע בחוק המעצרים נועד כדי לאזן בין זכויות העציר לבין האינטרס הציבורי. ביקורת שיפוטית על ידי בית משפט זה, כמצוות המחוקק, היא הכרחית לשם שמירה על איזון זה. לא מדובר אך בהליך פרוצדוראלי. לדידי, גם אין כל חשיבות לגורם בגינו נוצרה התקלה, בין הייתה זו טעותה של באת-כוח המבקשת, בין טעותה של באת-כוח המשיבה, או אף טעותה של המשיבה עצמה. החובה להעמיד את מעצרה של המשיבה בפיקוח בית משפט זה על פי מצוות המחוקק לעולם מוטלת על כתפי המבקשת. גם העובדה שהתקלה נגרמה בשל טעות אנוש בתום לב לה היו שותפים אחרים אין בה כדי להקהות מחומרת התקלה.

יחד עם זאת, אין בידי לקבל גם את טענת באת-כוח המשיבה לפיה מעצרה הנוכחי של המשיבה בטל, משל לא היה תקף מעולם. כמוסבר לעיל, בסמכות בית משפט זה להורות על חידוש המעצר שפקע וכך הוריתי ביום 10.2.2021. בית משפט זה כבר פסק, כי אין במעצר בלתי חוקי כדי למנוע את חידוש המעצר תוך התחשבות בשיקול זה, לצד יתר השיקולים העומדים ביסוד הבקשה לחידוש המעצר (ראו: בש"פ 10803/05 מדינת ישראל נ' אל עילווי, פסקה ד והפניות שם (22.11.2005); עניין ואהבה, פסקה 9 והפניות שם). איזון בין השיקולים הוביל אותי למסקנה כי בהיעדר חלופת מעצר בפיקוח בנקודת הזמן הנוכחית - עובדה שהמשיבה אינה חולקת עליה - יש לקבל את בקשת המבקשת, אם כי באופן חלקי. מעצרה של המשיבה יוארך ב-60 ימים ממועד החלטתי לחידוש מעצרה. המשיבה רשאית להגיש בקשה לעיון חוזר לבית המשפט המחוזי שידון באפשרות להורות על שחרורה לחלופת מעצר, לרבות מעצרה בפיקוח אלקטרוני.

11. סוף דבר, הבקשה מתקבלת באופן חלקי. אני מורה על הארכת מעצרה של המשיבה ב-60 ימים, החל מיום 10.2.2021, או עד למתן פסק דין בבית המשפט המחוזי בירושלים בתפ"ח 20191-02-20, לפי המוקדם.

ניתנה ביום, ד' באדר התשפ"א (16.2.2021).

תוקנה היום, ט' באדר התשפ"א (21.2.2021).

ש ו פ ט
